I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1698/85 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Ιουνίου 1985

για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1984 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας [1], και ιδίως το άρθρο 12,

την πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή μετά από διαβούλευση στο πλαίσιο της Συμβουλευτικής Επιτροπής, όπως προβλέπεται από τον προαναφερόμενο κανονισμό,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Α. **Προσωρινά μέτρα**

(1) Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3643/84 [2], η Επιτροπή επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας και περάτωσε τη διαδικασία σε ό,τι αφορά τη Nakajima All Co. Ltd. Η διάρκεια εφαρμογής του δασμού αυτού παρατάθηκε για δύο μήνες κατ' ανώτατο όριο με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1015/85 [3].

Β. **Περαιτέρω διαδικασία**

(2) Ύστερα από την επιβολή προσωρινού δασμού όλοι οι εξαγωγείς και ορισμένοι από τους συνδεόμενους και μη συνδεόμενους εισαγωγείς, εκτός από τη Nakajima All και τις εταιρείες εκείνες που εισάγουν προϊόντα της Nakajima All στην Κοινότητα, καθώς και οι προσφεύγοντες κοινοτικοί παραγωγοί ζήτησαν να γίνουν δεκτοί σε ακρόαση από την Επιτροπή, όπως και πράγματι συνέβη. Η Επιτροπή τους ενημέρωσε λεπτομερειακά για τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων βάσισε τα προσωρινά πορίσματά της. Οι εξαγωγείς και οι εισαγωγείς υπέβαλαν επίσης γραπτές παρατηρήσεις καθιστώντας γνωστές τις απόψεις τους για τα πορίσματα αυτά.

(3) Τα ενδιαφερόμενα μέρη ενημερώθηκαν επίσης ύστερα από αίτησή τους για τα κυριότερα γεγονότα και επιχειρήματα βάσει των οποίων η Επιτροπή είχε την πρόθεση να συστήσει την επιβολή οριστικού δασμού και την οριστική είσπραξη των ποσών των προσωρινών δασμών που είχαν κατατεθεί ως ασφάλεια. Τους δόθηκε επίσης μια προθεσμία κατά την οποία θα μπορούσαν να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους ύστερα από αυτές τις συνεδριάσεις κοινολόγησης. Οι παρατηρήσεις τους αυτές λήφθηκαν υπόψη.

Γ. **Κανονική αξία**

(4) Η Επιτροπή καθόρισε, για την επιβολή του προσωρινού δασμού, την κανονική αξία με βάση τις εγχώριες τιμές για τους τύπους εκείνους για τους οποίους διαπιστώθηκε ότι πωλήθηκαν σε σημαντικές ποσότητες στην Ιαπωνία· για τους υπόλοιπους τύπους η κανονική αξία καθορίστηκε με βάση την κατασκευασμένη αξία. Στο πλαίσιο αυτό η Επιτροπή θεώρησε κατάλληλο και προς το συμφέρον της νομικής ασφάλειας να καθορίσει ότι οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά θα λαμβάνονταν κανονικά υπόψη για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας εφόσον υπερέβαιναν κατ' όγκο το 5 % των εξαγωγών προς την Κοινότητα.

Εξετάστηκε η δυνατότητα καθορισμού της κανονικής αξίας με βάση τη συγκρίσιμη τιμή του παρομοίου προϊόντος όταν τούτο εξάγεται σε τρίτη χώρα· όμως, η μόνη τρίτη χώρα που φάνηκε να συμφωνεί ήταν μια χώρα στην οποία ορισμένοι εξαγωγείς πραγματοποιούσαν πωλήσεις μέσω συνδεδεμένων εισαγωγέων και θα έπρεπε πιθανότατα να γίνει εκτίμηση της τιμής εξαγωγής προς την αγορά αυτή.

(5) Ορισμένοι εξαγωγείς υποστήριξαν ότι δεν θα έπρεπε να καθοριστεί ένα τέτοιο όριο, επειδή η χρησιμοποίησή του θα εμπόδιζε την Κοινότητα να λάβει υπόψη διάφορες ειδικές περιστάσεις.

---

[1] ΕΕ αριθ. L 201 της 30. 7. 1984, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. L 335 της 22. 12. 1984, σ. 43.
[3] ΕΕ αριθ. L 108 της 20. 4. 1985, σ. 18.

Παρ' όλα αυτά, η θέσπιση ενός ορίου συντελεί στην ύπαρξη νομικής ασφάλειας η οποία σε διαφορετική περίπτωση δεν θα υπήρχε. Είναι βέβαια προφανές ότι εν πάση περιπτώσει, τα κοινοτικά όργανα θα εξετάζουν εάν υφίστανται ειδικές περιστάσεις που απαιτούν ή δικαιολογούν εξαιρέσεις από αυτή τη γενική πρακτική.

Η ιαπωνική αγορά δεν είναι πολύ μικρή, είτε σε σχετικά είτε σε απόλυτα μεγέθη, για να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως βάση σύγκρισης. Με βάση τα παραπάνω δεν υπήρχε λόγος για τον οποίο η Κοινότητα θα έπρεπε να παρεκκλίνει από τη γενική γραμμή του καθορισμού της κανονικής αξίας με βάση τις τιμές των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά για εκείνους τους τύπους ηλεκτρονικών γραφομηχανών για τους οποίους οι πωλήσεις στην Ιαπωνία υπερέβαιναν το 5 % των εξαγωγών προς την Κοινότητα.

(6) Η Brother υποστήριξε ότι ένα τέτοιο όριο θα έπρεπε να θεσπιστεί μόνο για τις μελλοντικές περιπτώσεις. Παρ' όλα αυτά κανένα στοιχείο στην προηγούμενη πρακτική της Κοινότητας δεν μπορούσε να οδηγήσει την Brother στο να πιστέψει ότι οι πωλήσεις τέτοιου όγκου στην εγχώρια αγορά δεν θα χρησιμοποιούνταν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας.

(7) Κατά συνέπεια, για εκείνους τους τύπους που εξάγονται από την Brother, Canon και Silver Seiko, που είχαν πωληθεί σε ικανοποιητικές ποσότητες για κατανάλωση στην ιαπωνική αγορά, η κανονική αξία καθορίστηκε με βάση το σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών πώλησης στην εσωτερική αγορά που πραγματικά καταβάλλονται ή πρέπει να καταβάλλονται σε συνήθεις εμπορικές πράξεις.

(8) Για το λόγο αυτό χρησιμοποιήθηκαν οι τιμές πώλησης που χρεώνονται από τις εταιρείες πώλησης ιαπώνων παραγωγών στους πελάτες τους.

Η προσέγγιση αυτή αμφισβητήθηκε από την Brother, τη Silver Seiko και την Canon. Λήφθηκε ωστόσο υπόψη ότι, ενώ το άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 ορίζει ότι η κανονική αξία πρέπει να βασίζεται στις τιμές που πραγματικά καταβάλλονται ή πρέπει να καταβάλλονται κατά τις συνηθισμένες εμπορικές πράξεις, το άρθρο 2 παράγραφος 7 επιτρέπει στην Επιτροπή να μη λαμβάνει υπόψη της τις τιμές που χρεώνονται κατά τη διάρκεια συναλλαγών μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών, εκτός εάν οι σχετικές τιμές και το κόστος είναι συγκρίσιμες με εκείνες που αφορούν συναλλαγές μεταξύ μερών που δεν έχουν ανάλογους δεσμούς.

Στην περίπτωση αυτή και επειδή δεν υπήρχαν πωλήσεις από μεταποιητικές επιχειρήσεις σε μη συνδεδεμένες τρίτες εταιρείες, η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να θεωρήσει βάσιμο το να εκληφθούν οι σχετικές τιμές και το κόστος κατά τη διάρκεια πωλήσεων προς τις εν λόγω εταιρείες πώλησης ως συναλλαγές μεταξύ μη συνδεδεμένων εταιρειών.

Τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας αποδεικνύουν ότι η βιομηχανική επιχείρηση και η εταιρεία πωλήσεων αποτελούν αναπόσπαστα μέρη μιας ενοποιημένης διάρθρωσης στην οποία οι εν λόγω εταιρείες πωλήσεων έχουν κατ' ουσία τις ίδιες λειτουργίες με εκείνες μιας θυγατρικής εταιρείας ή ενός τμήματος πωλήσεων. Το γεγονός ότι από νομική άποψη αποτελούν ξεχωριστά πρόσωπα δεν αίρει τη διαπίστωση της ύπαρξης μιας ενιαίας οικονομικής διάρθρωσης. Αυτό που έχει σημασία δεν είναι ο νομικός χαρακτήρας αλλά το γεγονός ότι η κυριότερη λειτουργία αυτών των εταιρειών πωλήσεων είναι να πωλούν ή να διευκολύνουν την πώληση των προϊόντων της επιχείρησης, καθώς και ότι είναι είτε υπό την πλήρη ιδιοκτησία είτε υπό τον έλεγχο της μητρικής εταιρείας, είτε ότι υπάρχουν ισχυροί δεσμοί στο επίπεδο του διευθυντικού προσωπικού και των υπαλλήλων.

Για τις εταιρείες για τις οποίες πραγματοποιήθηκε έρευνα πληρούνταν μία ή περισσότερες από τις προαναφερθείσες τρεις συνθήκες. Κατά συνέπεια αυτές οι εταιρείες πωλήσεων πρέπει να θεωρηθούν ως μέρος της αντίστοιχης ενοποιημένης διάρθρωσης, και επομένως μόνο με βάση τις τιμές πωλήσεων που χρεώνουν οι εν λόγω εταιρείες πωλήσεων στους πελάτες τους μπορεί να υπολογιστεί η πραγματική κανονική αξία του προϊόντος.

Όσον αφορά την Brother επιβεβαιώθηκαν τα προσωρινά πορίσματα που διατυπώνονται στα σημεία 13 και 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3643/84.

(9) Οι προσφεύγοντες κοινοτικοί παραγωγοί επέμειναν ότι η κανονική αξία για την Canon έπρεπε να καθοριστεί όχι με βάση τις τιμές που πληρώθηκαν στην Canon Sales Company (CSC), αλλά με βάση τις τιμές που πληρώθηκαν στους πωλητές που συνδέονται με την Canon και οι οποίοι αγόρασαν το προϊόν από την CSC. Παρ' όλα αυτά, ύστερα από λεπτομερή έρευνα συμφωνιών που είχαν συναφθεί ανάμεσα στην CSC και πωλητές συνδεόμενους με την Canon, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι τιμές που πληρώνονται στην CSC είναι συγκρίσιμες με τις καταβαλλόμενες για τις πωλήσεις της CSC σε τρίτα μέρη που δεν έχουν δεσμούς με την Canon.

(10) Η κανονική αξία για όλους τους υπόλοιπους τύπους γραφομηχανών για τους οποίους δεν είχαν πραγματοποιηθεί πωλήσεις στην ιαπωνική αγορά σε ποσότητα που εθεωρείτο αναγκαία, υπολογίστηκε με βάση την κατασκευασμένη αξία, όπως και για τον προσωρινό καθορισμό, με τον υπολογισμό του κόστους παραγωγής στον οποίο προστέθηκε ένα εύλογο περιθώριο κέρδους. Το κόστος παραγωγής υπολογίστηκε με βάση το σύνολο των στοιχείων κόστους κατά τις συνηθισμένες εμπορικές πράξεις και του σταθερού και του μεταβλητού, των υλικών και της κατασκευής, καθώς και ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πώλησης, διοικητικής λειτουργίας καθώς και για τις λοιπές γενικές δαπάνες.

(11) Σε γενικές γραμμές οι εξαγωγείς δεν αμφισβήτησαν τον υπολογισμό του σταθερού και μεταβλητού κόστους των υλικών και της κατασκευής.

(12) Η Canon ζήτησε να υπολογιστεί το εργοστασιακό κόστος με βάση το «πρότυπο κόστος», δηλαδή το πραγματικό κόστος σε μια ορισμένη χρονική στιγμή, μειωμένο κατά την εξοικονόμηση που ελπίζεται να επιτευχθεί στο μέλλον. Παρότι οι εξοικονομήσεις κόστους έπρεπε βέβαια να ληφθούν υπόψη εάν πραγματοποιούνταν κατά την περίοδο της έρευνας, η μέθοδος που πρότεινε η Canon θα είχε ως αποτέλεσμα, μεταξύ άλλων, τη χρησιμοποίηση τεχνητού κόστους για ορισμένους τύπους, που θα ήταν κατώτερο του πραγματικού μεταβλητού κόστους κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, πράγμα που ήταν προφανώς απαράδεκτο. Κατά συνέπεια, το εργοστασιακό κόστος καθορίστηκε με βάση το πραγματικό κόστος σε μια ορισμένη χρονική στιγμή. Το κόστος αυτό αυξήθηκε με ένα ορισμένο ποσό προκειμένου να συμψηφιστούν οι κάτω του κόστους αγορές, από την Canon, εξαρτημάτων που κατασκευάζονται από μεταποιητική μονάδα της Canon.

(13) Κατά την κατανομή του κόστους παραγωγής μεταξύ των προϊόντων, η Towa (και όχι η Tokyo Juki όπως αναφέρεται εκ παραδρομής στον προσωρινό καθορισμό) βάσισε ορισμένους από τους υπολογισμούς της στη μέση παραγωγή και κατά συνέπεια τα σχετικά στοιχεία αναπροσαρμόστηκαν από την Επιτροπή προκειμένου να γίνει η κατανομή με βάση τις πραγματικές ποσότητες παραγωγής κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας.

(14) Στην περίπτωση της Sharp τα στοιχεία που προέκυψαν από τον προσωρινό καθορισμό τροποποιήθηκαν για να ληφθούν υπόψη οι συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με το μισθολογικό κόστος και τα γενικά έξοδα για τους πρώτους έξι μήνες της περιόδου έρευνας.

Η Sharp υπέβαλε επίσης μια αναθεωρημένη κατανομή του κόστους σχετικά με ορισμένα γενικά έξοδα που έγινε σε μεγάλο βαθμό αποδεκτή. Παρ' όλα αυτά η Sharp ζήτησε επίσης να κατανεμηθούν ορισμένες δαπάνες έρευνας και ανάπτυξης, οι οποίες στην πραγματικότητα αφορούσαν μόνο ηλεκτρονικές γραφομηχανές, και σε άλλα προϊόντα, πράγμα το οποίο δεν μπορούσε να γίνει δεκτό. Η Sharp ζήτησε τέλος να κατανεμηθούν δαπάνες έρευνας και ανάπτυξης κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας σε επακόλουθες πωλήσεις: ούτε το αίτημα αυτό έγινε δεκτό, καθόσον η Sharp δεν είχε εξάλλου εφαρμόσει την πολιτική αυτή.

(15) Ορισμένοι εξαγωγείς αμφισβήτησαν τον καθρισμό σε ό,τι αφορά τις δαπάνες πώλησης και διοικητικής λειτουργίας καθώς και τις γενικές δαπάνες. Υποστηρίχθηκε ειδικότερα ότι τέτοιες δαπάνες δεν θα έπρεπε να συμπεριληφθούν στην κατασκευασμένη αξία, είτε επειδή δεν είχαν πραγματοποιηθεί πωλήσεις στην εγχώρια αγορά (και επομένως δεν υπήρξαν ανάλογες δαπάνες) είτε επειδή οι πωλήσεις είχαν γίνει κανονικά μέσω νομικά ανεξάρτητης εταιρείας πωλήσεων, οι δαπάνες της οποίας δεν θα έπρεπε να έχουν επίπτωση επί της κατασκευασμένης αξίας. Μολονότι η παρατήρηση αυτή είχε ήδη αναφερθεί στο σημείο 20 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3643/84, επαναλήφθηκε από ορισμένους εισαγωγείς.

Κρίθηκε ότι το επιχείρημα των εξαγωγέων βρισκόταν σε αντίθετη με το άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο β) ii) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 καθώς και με τη διάρθρωση και το στόχο του καθορισμού της κανονικής αξίας με βάση την κατασκευασμένη αξία. Η μέθοδος αυτή προβλέπει στο να καθορίσει την κανονική αξία όπως εάν είχαν πραγματοποιηθεί πωλήσεις στην εσωτερική αγορά. Εφόσον οι τιμές πώλησης πρέπει κα' ανάγκη να αντικατοπτρίζουν τις δαπάνες πώλησης, διοικητικής λειτουργίας και τις γενικές δαπάνες του πωλητή, ένα ποσό αντίστοιχο με τις δαπάνες αυτές, που συνήθως αντικατοπτρίζονται στις τιμές πώλησης στις κανονικές εμπορικές πράξεις, που αφορούν ένα προϊόν ομοειδές ή της ίδιας κατηγορίας πρέπει να συμπεριληφθούν στην κατασκευασμένη αξία. Επομένως, η κατασκευασμένη τιμή θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει ένα τέτοιο ποσό, ανεξάρτητα από το εάν πραγματοποιήθηκαν ή όχι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά. Περαιτέρω, επειδή οι πωλήσεις στις συνηθισμένες εμπορικές πράξεις πραγματοποιήθηκαν αποκλειστικά διά μέσου εταιρειών πώλησης υπό την πλήρη ιδιοκτησία ή έλεγχο της βιομηχανικής επιχείρησης και επειδή οι εταιρείες αυτές πρέπει να θεωρηθούν ως τμήματα πωλήσεων της ενοποιημένης οικονομικής διάρθρωσης των εξαγωγέων, οι δαπάνες πώλησης, διοικητικής λειτουργίας και οι γενικές δαπάνες που βάρυναν την εταιρεία πωλήσεων κάθε εξαγωγέα αποτελούν καθοριστικό παράγοντα κόστους που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας κάθε εξαγωγέα.

Το ύψος του κόστους καθορίστηκε κατά κανόνα με την κατανομή των στοιχείων κόστους στο προϊόν κατ' αναλογία του κύκλου εργασιών.

Η μέθοδος αυτή αμφισβητήθηκε από την Tokyo Juki και τη Silver Seiko, που θεώρησαν ότι έπρεπε να χρησιμοποιηθεί η δική τους κατανομή του κόστους. Παρ' όλα αυτά οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν υπέβαλαν ικανοποιητικά αποδεικτικά στοιχεία για το ότι η δική τους μέθοδος κατανομής αντανακλούσε ακριβέστερα το κόστος σε σχέση με το συγκεκριμένο προϊόν από ό,τι η κατανομή με βάση τον κύκλο εργασιών.

(16) Κατά τον προσωρινό υπολογισμό της κατασκευασμένης αξίας περιλήφθηκε περιθώριο κέρδους ύψους 10 %. Το προσωρινό αυτό συμπέρασμα είχε βασιστεί σε γενικές πληροφορίες που είχαν δοθεί το διάστημα εκείνο από τις ενδιαφερόμενες εταιρείες. Ορισμένοι εξαγωγείς ωστόσο αμφισβήτησαν τη χρησιμοποίηση του περιθωρίου 10 %. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ανέλυσε την αποδοτικότητα

μόνον των πωλήσεων ηλεκτρονικών γραφομηχανών στην εγχώρια αγορά, που πραγματοποιήθηκαν από τους τρεις εξαγωγείς για τους οποίους η κανονική αξία καθορίστηκε με βάση τις πωλήσεις στην εγχώρια αγορά. Η ανάλυση αυτή αποκάλυψε πολύ υψηλά περιθώρια κέρδους στο επίπεδο του οικονομικού ομίλου, από τα οποία το χαμηλότερο ήταν 32,39 % επί του κύκλου εργασιών. Επειδή η κατασκευασμένη αξία πρέπει να περιλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους και καθόσον το άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο β) ii) ορίζει ότι το προστιθέμενο ποσοστό για το κέρδος δεν πρέπει να υπερβαίνει το κέρδος που συνήθως πραγματοποιείται, θεωρείται ότι κατά τον καθορισμό του εύλογου κέρδους πρέπει να χρησιμοποιείται το κέρδος που συνήθως πραγματοποιείται, εκτός εάν υπάρχουν ειδικοί λόγοι για το αντίθετο. Ως εκ τούτου θεωρήθηκε εύλογο, τελικά να υπολογιστεί η κατασκευασμένη αξία για τους εν λόγω τρεις εξαγωγείς χρησιμοποιώντας τα αντίστοιχα περιθώρια κέρδους τους επί των πωλήσεων στην εσωτερική αγορά.

Όσον αφορά τους εξαγωγείς εκείνους για τους οποίους δεν κατέστη δυνατόν να καθοριστεί το ατομικό περιθώριο κέρδους τους εξαιτίας της μη πραγματοποίησης επαρκούς αριθμού πωλήσεων στην εσωτερική αγορά, θεωρήθηκε εύλογο να συμπεριληφθεί στην κατ' εκτίμηση αξία των δικών τους τύπων γραφομηχανών περιθώριο 32,39 % επί του κύκλου εργασιών, το οποίο αντιστοιχεί στο χαμηλότερο περιθώριο κέρδους που διαπιστώθηκε για τις τρεις προαναφερθείσες εταιρείες.

Στη συνέχεια ορισμένοι εξαγωγείς ισχυρίσθηκαν ότι αυτό το περιθώριο κέρδους είναι υπερβολικό και απορρέει από ειδικές περιστάσεις στην εσωτερική αγορά. Παρ' όλα αυτά και η κοινοτική νομοθεσία και οι διεθνείς ρυθμίσεις που διέπουν τη συμπερίληψη ενός περιθωρίου κέρδους κατά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας αναφέρουν ότι πρέπει να συμπεριλαμβάνεται ένα ρεαλιστικό περιθώριο κέρδους. Κανένα άλλο περιθώριο κέρδους δεν μπορεί να θεωρηθεί περισσότερο εύλογο από το τρέχον. Η κατ' εκτίμηση αξία αποτελεί μόνο ένα υποκατάστατο της τιμής πώλησης στην εσωτερική αγορά για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας και η χρησιμοποίηση μιας τιμής στην εσωτερική αγορά δεν μπορεί να αμφισβητηθεί με το επιχείρημα ότι τα πραγματοποιούμενα κέρδη είναι έκτακτα, υπερβολικά ή απορρέουν από ειδικές περιστάσεις.

(17) Ορισμένοι εξαγωγείς ισχυρίστηκαν ότι, τουλάχιστον στη δική τους περίπτωση, το περιθώριο κέρδους 10 %, όπως είχε υπολογιστεί για τον προσωρινό καθορισμό, θα έπρεπε να διατηρηθεί, καθόσον χρησιμοποιήθηκε στην περίπτωση της Nakajima All. Μολονότι είναι ορθό ότι για τα προσωρινά συμπεράσματα ο καθορισμός της κανονικής αξίας για την Nakajima All αποφασίστηκε με περιθώριο κέρδους 10 %, ότι ακόμη, διαπιστώθηκε η ύπαρξη ελάχιστου περιθώριου ντάμπινγκ και ότι, κατά συνέπεια, περατώθηκε η διαδικασία για τον εξαγωγέα αυτό, πρέπει να σημειωθεί ότι εν τω μεταξύ αποφασίστηκε η εκ νέου κίνηση της διαδικασίας σχετικά με την Nakajima All προκειμένου να επιτραπεί στην Κοινότητα να λάβει υπόψη τα οριστικά πορίσματα για την αποδοτικότητα στην εσωτερική αγορά της Ιαπωνίας και να συναγάγει τα κατάλληλα συμπεράσματα για την περίπτωση της Nakajima All. Ως εκ τούτου, οι ιάπωνες εξαγωγείς θα υπαχθούν στα ίδια κριτήρια και η προαναφερθείσα αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

(18) Το Συμβούλιο εξέτασε τα αποδεικτικά στοιχεία που είχαν οδηγήσει στα υπόλοιπα προσωρινά συμπεράσματα που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3643/84. Τα προσωρινά αυτά συμπεράσματα επιβεβαιώθηκαν με τα τελικά αποτελέσματα της έρευνας.

Δ. Τιμή εξαγωγής

(19) Όσον αφορά τις εξαγωγές από ιαπωνικές επιχειρήσεις προς ανεξάρτητους εισαγωγείς στην Κοινότητα, οι τιμές εξαγωγής καθορίστηκαν τελικά με βάση τις τιμές που έχουν πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθούν για τα πωληθέντα προϊόντα.

(20) Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, κατά τις οποίες οι εξαγωγές έγιναν σε θυγατρικές εταιρείες στην Κοινότητα, θεωρήθηκε κατάλληλο, εξαιτίας της υπάρχουσας σχέσης, να υπολογιστούν οι τιμές εξαγωγής με βάση τις τιμές στις οποίες το εισαγόμενο προϊόν μεταπωλήθηκε πρώτη φορά σε ανεξάρτητο αγοραστή, κατάλληλα προσαρμοσμένες ώστε να ληφθεί υπόψη το κόστος που προέκυψε από τη στιγμή της εισαγωγής μέχρι τη μεταπώληση, συμπεριλαμβανομένων και των δασμών ή άλλων επιβαρύνσεων.

(21) Ύστερα από τις παρατηρήσεις που διατύπωσαν οι εξαγωγείς μετά τον προσωρινό καθορισμό, επήλθαν ορισμένες τροποποιήσεις στις τιμές εξαγωγής που είχαν υπολογιστεί καταρχήν. Οι τροποποιήσεις αυτές αφορούν ειδικότερα:

— τους συντελεστές αεροναύλων που πράγματι πληρώθηκαν για τη μεταφορά ορισμένων ηλεκτρονικών γραφομηχανών,

— τους ελαστικούς όρους πληρωμής που χορηγήθηκαν από ορισμένες θυγατρικές και το κόστος χρηματοδότησης που προκύπτει από αυτούς,

— τις καθαρές τιμές πώλησης προς τον πρώτο ανεξάρτητο αγοραστή στην Κοινότητα μετά την αφαίρεση των εκπτώσεων και των άλλων παρόμοιων κινήτρων για πωλήσεις,

— το κόστος μεταφοράς στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι ορισμένες διαφημιστικές δαπάνες στην κοινοτική αγορά οι οποίες βάρυναν τις μητρικές εταιρείες στην Ιαπωνία, πρέπει να αναγνωριστούν σε όλες τις ηλεκτρονικές γραφομηχανές και να αποσβεστούν καθ' όλη τη διάρκεια ζωής του προϊόντος.

Διαπιστώθηκε όμως ότι μόνο σε τρία κράτη μέλη έγιναν διαφημιστικές καμπάνιες σχετικά με τρεις ειδικού τύπους. Επιπλέον, οι εν λόγω δαπάνες πράγματι επιρρίφθηκαν και αποπληρώθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, ακριβώς όπως οι λοιπές διαφημιστικές δαπάνες κατά τα προηγούμενα, και χωρίς αμφιβολία, κατά τα επόμενα έτη.

(22) Η Brother ζήτησε να μη ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής κανένα περιθώριο κέρδους για τον συνδεόμενο εξαγωγέα. Αυτό όμως έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 2 παράγραφος 8 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 που ορίζει ότι πρέπει να συνυπολογίζεται ένα εύλογο περιθώριο κέρδους και, κατά συνέπεια, η αίτηση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

(23) Οι τιμές εξαγωγής αναπροσαρμόστηκαν τελικά με τον υπολογισμό περιθωρίου κέρδους για τον συνδεόμενο εισαγωγέα ύψους 5 %, που θεωρήθηκε εύλογο με βάση τα περιθώρια κέρδους των ανεξάρτητων εισαγωγέων του εν λόγω προϊόντος. Ένας εξαγωγέας που πωλεί μέσω θυγατρικής εταιρείας σε ένα κράτος μέλος, χωρίς την καταβολή των δασμών του Κοινού Δασμολογίου σε αποκλειστικούς πωλητές σε άλλα κράτη μέλη, επέμεινε ότι για γις πωλήσεις αυτές έπρεπε να χρησιμοποιηθεί περιθώριο κέρδους κατώτερο του 5 %. Παρ' όλα αυτά, με βάση το περιθώριο κέρδους ενός άλλου ανεξάρτητου εισαγωγέα που βρίσκεται σε παρόμοια κατάσταση, η Επιτροπή κατέληξε ότι δεν δικαιολογείτο καμιά αλλαγή για τις εν λόγω πωλήσεις.

Ε. **Σύγκριση**

(24) Για την ορθή σύγκριση της κανονικής αξίας με τις τιμές εξαγωγής, η Επιτροπή έλαβε υπόψη, όπου έκρινε κατάλληλο, τις διαφορές που επιδρούν στη δυνατότητα σύγκρισης των τιμών, όπως είναι οι διαφορές ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά και ως προς τις συνθήκες και τους όρους πώλησης, στις περιπτώσεις που ο ισχυρισμός για την άμεση σχέση των διαφορών αυτών προς τις εξεταζόμενες πωλήσεις μπορούσε να αποδειχθεί σε ικανοποιητικό βαθμό, πράγμα που συνέβαινε σε ό,τι αφορά τις διαφορές στους όρους πιστοδότησης, τις εγγυήσεις, τις τεχνικές υπηρεσίες, τις προμήθειες, τους μισθούς τους καταβαλλόμενους στους πωλητές, τη συσκευασία, τη μεταφορά, την ασφάλεια, τη διακίνηση και τις δευτερεύουσες δαπάνες.

Όλες οι συγκρίσεις στο στάδιο «εκ του εργοστασίου». Καμία έκπτωση δεν χορηγήθηκε σε απαιτήσεις όσον αφορά τα πάγια και τα γενικά έξοδα. Πράγματι, η κοινοτική νομοθεσία περιορίζει τα στοιχεία που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τη σύγκριση των τιμών σε ορισμένους παράγοντες που θεωρούνται σχετικοί, όπως αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αιρθ. 2176/84: τα φυσικά χαρακτηριστικά, οι ποσότητες, οι συνθήκες και οι όροι πωλήσεως, ο χρόνος και το επίπεδο του εμπορίου. Η μόνη περίπτωση κάτω από την οποία θα μπορούσαν να θεωρηθούν τα πάγια και τα γενικά έξοδα είναι αυτή των συνθηκών και όρων πωλήσεως, αλλά σ' αυτή την περίπτωση προσαρμογής περιορίζονται μόνο στις διαφορές που έχουν άμεση σχέση με τις εν λόγω πωλήσεις. Η κοινοτική νομοθεσία δεν θεωρεί ότι πρόκειται γι' αυτή την περίπτωση, γενικά, όσον αφορά τα πάγια και γενικά έξοδα.

(25) Ορισμένα μέρη ζήτησαν να υπολογιστεί μια επιπλέον έκπτωση για τα πάγια και γενικά έξοδα που πραγματοποιήθηκαν από τις εταιρείες πωλήσεων στην εσωτερική αγορά με βάση τον ισχυρισμό ότι το σύνολο των στοιχείων του κόστους τους έχουν άμεση σχέση με τις πωλήσεις στην εσωτερική αγορά καθόσον ασχολούνται αποκλειστικά με πωλήσεις στην αγορά αυτή.

Το αίτημα αυτό δεν μπορεί να ικανοποιηθεί. Κατ' αρχάς, η απαίτηση αυτή αναφέρεται στην τυπική διαφορά μεταξύ των τμημάτων πωλήσεως της κατασκευαστικής εταιρείας και των εταιρειών πωλήσεώς της, η οποία δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή έχοντας υπόψη τη στενή σχέση μεταξύ του κατασκευαστή και των υποκαταστημάτων πωλήσεώς του, που απορρέει από το γενικό έλεγχο που έχει ο πρώτος και ο οποίος έχει ήδη αναφερθεί στα σημεία 8 και 15. Συνεπώς, το επιχείρημα που προβλήθηκε από τα μέρη — ότι η σχέση μεταξύ πάγιων εξόδων και πωλήσεων διαφέρει στις κατασκευαστικές εταιρείες και στις εταιρείες πωλήσεως — είναι αβάσιμο.

Επιπλέον, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84, μειώσεις μπορούν να χορηγηθούν μόνο για διαφορές στους παράγοντες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 9. Ένας από τους παράγοντες αυτούς είναι και οι «συνθήκες και οι όροι πώλησης». Πρόκειται για ένα σχετικά στενό τεχνικό όρο που αναφέρεται στις εγγενείς υποχρεώσεις της σύμβασης πώλησης, που είναι δυνατό να περιλαμβάνονται στην ίδια τη σύμβαση ή στους γενικούς όρους πώλησης που καθορίζει ο πωλητής. Το αποφασιστικό στοιχείο είναι κατά πόσο οι εν λόγω δαπάνες είναι απόλυτα αναγκαίες για την πλήρωση των όρων των υπό εξέταση πωλήσεων. Στην περίπτωση που πληρούται το πρώτο κριτήριο πρέπει πρέπει να αποδειχθεί στη συνέχεια ότι οι δαπάνες αυτές έχουν άμεση λειτουργική σχέση με τις εξεταζόμενες πωλήσεις, δηλαδή ότι πραγματοποιούνται εξαιτίας της συγκεκριμένης πώλησης. Γενικά, τα πάγια και γενικά έξοδα, όπου και εάν συναντώνται, δεν έχουν άμεση λειτουργική σχέση και συνεπώς δεν είναι εκπτώσιμα. Δεν υπάρχει λόγος να γίνει παρέκκλιση από αυτή την αρχή

λόγω τυπικών νομικών διαφορών, όπως η απόδοση γενικών διοικητικών λειτουργιών σε μία μόνο εταιρεία αντί σε κάποια άλλη ή σε περισσότερες από μία εταιρείες, η επιχειρησιακή δομή του συγκροτήματος ή ανάληψη των εσωτερικών πωλήσεων από θυγατρική εταιρεία πωλήσεων ή τμήμα πωλήσεων.

Ορισμένοι εξαγωγείς ζήτησαν εκπτώσεις με βάση το σύνολο του κόστους των εταιρειών τους πώλησης (και ένας εξαγωγέας ζήτησε έκπτωση και για το κέρδος) για να ληφθεί υπόψη η κατά τον ισχυρισμό τους διαφορά στο επίπεδο εμπορίου. Μια τέτοια έκπτωση όμως θα προϋπέθετε ότι υπάρχει διαφορά στις κατηγορίες των αγοραστών από την οποία προκύπτει διαφορά κόστους για τον εξαγωγέα. Διαπιστώθηκε όμως ότι η σύνθεση των κατηγοριών των πελατών είναι παρόμοια και για την εσωτερική και για την εξωτερική αγορά, και επομένως δεν είναι δυνατή καμία προσαρμογή.

(26) Ορισμένα μέρη ισχυρίστηκαν επίσης ότι, εφόσον στην περίπτωση των συνδεδεμένων εισαγωγέων λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των δαπανών του εισαγωγέα προκειμένου να καθοριστεί η τιμή εξαγωγής, θα έπρεπε να υιοθετηθεί ίδια προσέγγιση και για τις πωλήσεις στην εσωτερική αγορά που πραγματοποιούνται έμμεσα από συνδεόμενη εταιρεία πωλήσεων. Το επιχείρημα αυτό συγχέει δύο διαφορετικά ζητήματα, δηλαδή αφενός τον προσδιορισμό της τιμής εξαγωγής με βάση την τιμή μεταπώλησης ενός συνδεόμενου εισαγωγέα, και αφετέρου τη σύγκριση μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής. Ως προς τον προσδιορισμό της τιμής εξαγωγής, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 προβλέπει τη μείωση του «συνόλου των δαπανών που πραγματοποιούνται μεταξύ της εισαγωγής και της μεταπώλησης». Τούτο έχει ως στόχο τον υπολογισμό μιας τιμής εξαγωγής που να μην επηρεάζεται από τη σχέση μεταξύ της εξαγωγικής εταιρείας και του συνδεόμενου με αυτήν εισαγωγέα. Όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής, εφαρμόζονται άλλοι κανόνες οι οποίοι οδήγησαν στην προσαρμογή της τιμής με βάση όλους τους παράγοντες για τους οποίους επιτρέπεται η προσαρμογή αυτή, όπως αναλύεται προηγουμένως στη σημείο 24.

ΣΤ. **Περιθώρια ντάμπινγκ**

(27) Η κανονική αξία συγκρίνεται γενικά με τις τιμές εξαγωγής με βάση την κάθε εμπορική πράξη. Η οριστική εξέταση των γεγονότων αποδεικνύει την ύπαρξη ντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας· το περιθώριο ντάμπινγκ είναι ίσο προς το ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία, όπως έχει καθοριστεί, υπερβαίνει την τιμή εξαγωγής στην Κοινότητα.

(28) Η εταιρεία «Brother» υποστηρίζει ότι για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ δεν θα πρέπει να γίνεται σύγκριση ανά τύπο. Αυτό το επιχείρημα δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό εφόσον στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και παράγραφος 3 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 ορίζεται ότι η σύγκριση πρέπει να γίνεται μεταξύ ομοειδών προϊόντων.

(29) Αποδείχτηκε ότι όλοι οι εξαγωγείς, και συγκεκριμένα:

— Brother Industries Ltd,
— Canon Inc.,
— Sharp Corporation,
— Silver Seiko Ltd,
— TEC Tokyo Electric Co. Ltd,
— Tokyo Juki Industrial Co. Ltd,
— Towa Sankiden Corporation,

ασκούν πρακτική ντάμπινγκ σε ποικίλα περιθώρια. Το σταθμισμένο μέσο περιθώριο για τους εξαγωγείς αυτούς κυμαίνεται μεταξύ 31 % και 76 %.

Για εκείνους τους εξαγωγείς οι οποίοι ούτε απάντησαν στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής ούτε κατ' άλλο τρόπο έκαναν γνωστή την ύπαρξή τους, ή εκείνους οι οποίοι εμφανίσθηκαν σαν πιθανοί εξαγωγείς κατά τη διάρκεια της έρευνας, το ντάμπινγκ καθορίστηκε σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία.

Σύμφωνα με την ακολουθούμενη πρακτική θεωρείται ότι αρμόζει να χρησιμοποιηθεί το υψηλότερο ποσοστό ντάμπινγκ γι' αυτή την κατηγορία των εξαγωγέων. Εντούτοις, θα είναι ίσως σωστό να εφαρμοσθούν οι διατάξεις των άρθρων 14 και 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 που έχουν σχέση, αντίστοιχα, με αναθεωρήσεις και επιστροφές δασμών αντιντάμπινγκ.

Ζ. **Ζημία**

(30) Δύο εξαγωγείς υποστηρίζουν ότι υπάρχουν δύο χωριστές αγορές για ηλεκτρονικές γραφομηχανές, η μία για τις μηχανές που καλούνται «φορητές» και η άλλη για «επαγγελματικές» γραφομηχανές. Σχετικά με τις τελευταίες, οι εξαγωγείς ισχυρίζονται ότι δεν προκλήθηκε ζημία από τις ιαπωνικές εισαγωγές.

Οι εξαγωγείς δεν έχουν προσκομίσει στοιχεία για τον ισχυρισμό αυτό. Είναι γεγονός ότι καθορίστηκε στη διάρκεια της εξέτασης ότι η κοινοτική παρα-

γωγή καλύπτει όλους τους τύπους των εν λόγω ηλεκτρονικών γραφομηχανών και, συνεπώς, εξετάστηκαν όλοι οι τύποι.

Επιπλέον, αποδείχτηκε ότι η γενική παραγωγή των ακριβότερων γραφομηχανών ζημιώθηκε, επίσης, και αυτό επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία που αναφέρονται στο σημείο 26.

Επίσης, με την περαιτέρω τεχνική ανάπτυξη, το όριο μεταξύ των διαφόρων ομάδων τύπων γραφομηχανής, αν ποτέ είχε υπάρξει, εξαφανίζεται έτσι ώστε δεν είναι σκόπιμος ο τεχνητός διαχωρισμός της αγοράς ηλεκτρονικών μηχανών σε ομάδες τύπων.

(31) Μερικοί εξαγωγείς διατύπωσαν σχόλια με βάση τα προσωρινά συμπεράσματα σε σχέση με την ανάπτυξη της αποδοτικότητας της κοινοτικής βιομηχανίας χωρίς, εντούτοις, να αναφέρουν ότι τα προσωρινά συμπεράσματα της Επιτροπής ήταν εσφαλμένα ή να υποβάλλουν στοιχεία άλλα, εκτός εκείνων που είναι γενικά προσιτά στις εκθέσεις εφημερίδων και περιοδικών. Η Επιτροπή, εντούτοις, στα πλαίσια επίσης των σημείων 33 έως 36 θεώρησε ορθό να πραγματοποιήσει συμπληρωματικές έρευνες με την εντολή τών:

— Olympia-Werke AG, Wilhelmshaven (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας),

— Triumpf-Adler Aktiengesellschaft für Büro- und Informationstechnik, Nürnberg (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας),

— Office and Electronic Machine plc, Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο),

— Olivetti Belgium SA, Βρυξέλλες (Βέλγιο),

— British Olivetti Ltd, Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο),

— Olivetti France SA, Παρίσι (Γαλλία),

— Olympia Business Machines Co. Ltd, Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο),

— Triumpf-Adler France SA, Παρίσι (Γαλλία).

Κατά τη διάρκεια των συμπληρωματικών αυτών ερευνών η αποδοτικότητα της κοινοτικής παραγωγής ηλεκτρονικών γραφομηχανών καθορίστηκε για κάθε παραγωγό της Κοινότητας σε ενοποιημένη κοινοτική βάση για να ληφθεί υπόψη, όπου συντρέχει περίπτωση, η κατάσταση των θυγατρικών εταιρειών παραγωγών της Κοινότητας που είναι εγκατεστημένες μέσα στην Κοινότητα. Καθορίστηκε ότι, αν η αποδοτικότητα της συνολικής κοινοτικής βιομηχανίας το 1982, δηλαδή το έτος που άρχισαν οι εισαγωγές ιαπωνικών γραφομηχανών σε μεγάλη κλίμακα, ήταν 100 (δείκτης), η αποδοτικότητα (εκφρασμένη σε ποσοστό του κύκλου εργασιών πριν την επιβολή των φόρων) μειώθηκε σε 36,6 (δείκτης) στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.

Ο προσωρινός καθορισμός για τους δύο παραγωγούς, που από το 1982 πραγματοποιούν σταθερά κέρδη, έγινε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3643/84. Η ανάλυση της δυνατότητας πραγματοποίησης κερδών με βάση τις πάγιες αποδόσεις των πωλήσεων στην Κοινότητα απέδειξε ότι και για τις δύο εταιρείες η μείωση της μέσης απόδοσης των πωλήσεων ήταν 50 % και 45 % αντίστοιχα και, επιπλέον, απεδείχθη ότι η απόδοση ήταν σε εύλογα υψηλό επίπεδο το 1982, πράγμα που ήταν κανονικό γι' αυτό το είδος αναπτυσσόμενης βιομηχανίας. Το αποτέλεσμα, όπως τελικά εμφανίζεται, δείχνει, έτσι, αντίθετα από τα προσωρινά συμπεράσματα, οξεία μείωση του κανονικού επιπέδου για τις εταιρείες αυτές.

Λαμβάνοντας υπόψη ακόμη και τις εποχιακές διακυμάνσεις η τριμηνιαία ενοποιημένη απόδοση των πωλήσεων στην Κοινότητα κατά την περίοδο της έρευνας ήταν κανονικά κάτω από το επίπεδο που θα μπορούσε να εγγυηθεί τη βιωσιμότητα της βιομηχανίας αυτής.

(32) Δεν έχουν υποβληθεί πρόσφατα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τους άλλους παράγοντες ζημίας στους οποίους αναφέρονται τα σημεία 30 έως 33 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3643/84. Επιβεβαιώνονται, έτσι, τα συμπεράσματα αυτά.

(33) Δεν θεωρήθηκε απαραίτητο να πραγματοποιηθεί λεπτομερής εξέταση σχετικά με τη μείωση των τιμών λόγω των ιαπωνικών εισαγωγών, εφόσον οι τιμές που εφάρμοσαν οι κοινοτικοί παραγωγοί είχαν συμπιεσθεί από τις τιμές του ιαπωνικού προϊόντος. Σύμφωνα με τα ανωτέρω, η τιμή πωλήσεως των εισαγόμενων ιαπωνικών γραφομηχανών, σε κάθε περίπτωση, δεν συμβιβάζεται με την τιμή-στόχο πωλήσεως του κοινοτικού προϊόντος· αυτή η τιμή-στόχος περιλαμβάνει το κόστος παραγωγής ανά τύπο γραφομηχανών για κάθε κοινοτικό παραγωγό, συμπεριλαμβανομένου του κόστους πώλησης, διοικητικά και άλλα γενικά έξοδα και ένα εύλογο περιθώριο κέρδους. Η τιμή-στόχος υπολογίστηκε για κάθε εταιρεία και κάθε κράτος μέλος, με βάση τις επιτόπιες δαπάνες τους.

(34) Μέσα στο πλαίσιο αυτό, αποδείχτηκε ότι, αντίθετα από πολλά άλλα προϊόντα, μια άμεση σύγκριση μεταξύ των εισαγομένων τύπων γραφομηχανών και αυτών που παράγονται στην Κοινότητα ήταν αδύνατη λόγω της ποικιλίας τους και των διαφορετικών τεχνικών χαρακτηριστικών τους. Όταν χρειάστηκε να εκτιμηθούν οι τεχνικές διαφορές μεταξύ των περισσότερο όμοιων τύπων, κατέστη σαφές ότι οποιαδήποτε εκτίμηση θα επηρεαζόταν σε σημαντικό βαθμό από τις υποκειμενικές εκτιμήσεις των αναμενόμενων αντιδράσεων των πιθανών αγοραστών. Επιπλέον, οι εξαγωγείς και η κοινοτική

βιομηχανία εξέφρασαν την άποψη ότι δεν υπήρχε αντικειμενικό μέτρο για μια πλήρη σύγκριση. Γι' αυτό το λόγο, η Επιτροπή δεν θεώρησε σκόπιμο να διορίσει εμπειρογνώμονα.

Δεδομένου ότι οι εξαγωγείς και η κοινοτική βιομηχανία έχουν ο καθένας τους κάνει καλόπιστες εκτιμήσεις για το ποσοστό διαφορών στην αξία των διαφόρων τύπων, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η λογικότερη λύση ήταν να χρησιμοποιηθεί γενικά ένας αριθμός που εκφράζει το μέσο όρο μεταξύ των εκτιμήσεων αυτών.

(35) Ως προς το επίπεδο του εύλογου περιθωρίου κέρδους που θα περιληφθεί στην τιμή-στόχο, η κοινοτική βιομηχανία υποστήριξε ότι απαιτείτο το ποσοστό μεταξύ 18 % και 20 % επί του κύκλου εργασιών (πριν τη φορολογία) και περίπου 30 % επί του κεφαλαίου για να λειτουργήσει επιτυχώς αυτού του είδους η βιομηχανία.

Εντούτοις, και παρά το γεγονός ότι η κοινοτική βιομηχανία παράγει το προϊόν αυτό σε χώρες με διαφορετικούς εμπορικούς όρους, θεωρήθηκε σκόπιμο να καθιερωθεί ένα και μοναδικό περιθώριο κέρδους, αφού για την καθιέρωσή του, ληφθεί υπόψη η απόδοση της βιομηχανίας στο σύνολό της στο παρελθόν και το παρόν.

Η τελική απόφαση έλαβε υπόψη το βραχύ κύκλο ζωής των ηλεκτρονικών γραφομηχανών· την ύπαρξη χρηματοδοτικών κινδύνων με την ανάληψη νέων προγραμμάτων έρευνας και ανάπτυξης· την ανάγκη πραγματοποίησης ενός αριθμού τέτοιων προγραμμάτων για την παρακολούθηση των νέων εξελίξεων· ένα συνεχές επίπεδο επενδύσεων για τη χρηματοδότηση ακόμη περισσότερο αυτόματης παραγωγής· το κόστος χρηματοδότησης σε κανονικούς συντελεστές της αγοράς στην Κοινότητα και την ανάγκη των κοινοτικών παραγωγών να έχουν τη δυνατότητα να δαπανούν ένα ποσό σε διαφημίσεις όπως κάνουν οι ιάπωνες εξαγωγείς.

Σύμφωνα με τα προαναφερθέντα θεωρήθηκε ικανοποιητικό το περιθώριο κέρδους της τάξης του 10 % επί των πωλήσεων.

(36) Για κάθε εξαγωγέα και για κάθε τύπο για τον οποίο υπήρχε ανάλογος τύπος του κοινοτικού προϊόντος, έγινε σύγκριση μεταξύ της τιμής-στόχου και τιμής στην οποία πωλήθηκε ο εισαγόμενος τύπος στην κοινοτική αγορά.

Σε πρώτη φάση, η καθαρή τιμή πωλήσεως κάθε εισαγόμενου τύπου προσαρμόστηκε ώστε να ληφθεί υπόψη το ποσοστό διαφοράς στην αξία, που αναφέρεται στο σημείο 34.

Σε δεύτερη φάση, η προσαρμοσμένη τιμή κάθε εισαγόμενου τύπου συγκρίθηκε στη συνέχεια με την τιμή-στόχο των τύπων γραφομηχανής που παράγονται στην Κοινότητα (θεωρώντας, για να απλοποιηθεί η διαδικασία, ότι υπάρχει μόνο μία)· η ίδια σύγκριση έγινε ατομικά για κάθε τύπο που παράγεται από κάθε εξαγωγέα. Τα ατομικά αποτελέσματα συγκεντρώθηκαν και σταθμίστηκαν μεταξύ των τύπων με βάση τον όγκο των πωλήσεων κάθε σχετικού τύπου εισαγόμενου στην εν λόγω εθνική αγορά στην Κοινότητα. Αυτό έδωσε ένα συνολικό δείκτη της διαφοράς τιμής μεταξύ των συνολικών πωλήσεων ενός εισαγωγέα σ' αυτή την ιδιαίτερη αγορά και της τιμής-στόχου (για όλους του τύπους) των εν λόγω κοινοτικών παραγωγών σ' αυτή την εθνική αγορά.

Ο υπολογισμός αυτός έγινε για τις εθνικές αγορές στην Κοινότητα στις οποίες κάθε ιάπωνας εξαγωγέας πωλούσε τις μεγαλύτερες ποσότητες από όλους τους τύπους. Ο υπολογισμός αυτός, που έγινε με βάση τουλάχιστον τα δύο τρίτα των πωλήσεων κάθε εξαγωγέα στην Κοινότητα, θεωρήθηκε κατάλληλος να δώσει ένα αντιπροσωπευτικό αποτέλεσμα για την Κοινότητα ως σύνολο.

Στην τελική φάση, τα ατομικά αποτελέσματα για κάθε εθνική αγορά συγκεντρώθηκαν και σταθμίστηκαν με βάση τις αντίστοιχες πωλήσεις του εισαγωγέα σε κάθε εθνική αγορά, για να καταλήξουν σ' ένα συνολικό κοινοτικό αποτέλεσμα.

Το αποτέλεσμα αυτό μεταφράστηκε, για κάθε εξαγωγέα, σε έναν αριθμό που αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ των συνολικών τιμών εξαγωγής και των τιμών-στόχων που ισχύουν για την Κοινότητα στο σύνολό της. Ο αριθμός αυτός εκφράστηκε λοιπόν σε ποσοστό της αξίας cif εισαγωγής.

Στην περίπτωση που ένας εισαγόμενος τύπος είναι συγκρίσιμος με περισσότερους από έναν κοινοτικούς τύπους, η διαφορά μεταξύ των τιμών-στόχων για κάθε τύπο της Κοινότητας και της καθαρής τιμής πωλήσεως του εισαγόμενου τύπου, προσαρμοσμένης όπως αναφέρθηκε στο σημείο 34, καθορίζεται σε κάθε περίπτωση. Τα ατομικά αποτελέσματα συγκεντρώνονται και σταθμίζονται με βάση τη σημασία των πωλήσεων των κοινοτικών παραγωγών των εν λόγω τύπων στις σχετικές αγορές, με ένα μόνο δείκτη της διαφοράς μεταξύ της τιμής του εισαγόμενου τύπου και όλων των κοινοτικών τύπων με τους οποίους είναι συγκρίσιμος ο εισαγόμενος τύπος.

Η στάθμιση μεταξύ των διαφόρων εισαγόμενων τύπων και η στάθμιση μεταξύ των διαφόρων κοινοτικών αγορών έγινε όπως αναφέρεται παραπάνω.

Το συνολικό αποτέλεσμα, για κάθε εξαγωγέα, της διαφοράς μεταξύ τιμών πωλήσεως των εισαγόμενων τύπων και των τιμών-στόχων είναι σε ποσοστό % cif:

— Brother Industries Ltd :	21 %
— Canon Inc. :	35 %
— Sharp Corporation :	32 %
— Silver Seiko Ltd :	21 %
— TEC Tokyo Electric Co. Ltd :	21 %
— Tokyo Juki Industrial Co. Ltd :	17 %
— Towa Sankiden Corporation :	20 %

(37) Εκτός της παρούσας ζημίας που προκλήθηκε στην περίοδο που καλύπτει τις έρευνες, τα τελικά αριθμητικά στοιχεία αλφαριθμητικών ηλεκτρονικών γραφομηχανών στην Ιαπωνία για το 1984 εμφανίζουν παραγωγή όχι 2,5 εκατομμυρίων μονάδων όπως είχε εκτιμηθεί για τους προσωρινούς δασμούς, αλλά πάνω από 4 εκατομμύρια μονάδες· έτσι η απειλή ζημίας μαζί με την ήδη υπάρχουσα ζημία εμφανίζεται οξύτερη, εφόσον είναι πολύ πιθανό να εξαχθεί ένα μεγάλο ποσοστό των ιαπωνικών μηχανών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

(38) Κρίνεται, συνεπώς, ότι τα γεγονότα, όπως τελικά προσδιορίζονται, αποδεικνύουν ότι η ζημία που προκαλείται από τις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, καταγωγής Ιαπωνίας, αν εξεταστεί χωριστά από τη ζημία που προκαλούν άλλοι παράγοντες, πρέπει να θεωρηθεί σημαντική.

Η. **Το συμφέρον της Κοινότητας**

(39) Μετά την επιβολή του προσωρινού δασμού, συζητήθηκε αν είχε συμφέρον η Κοινότητα να προστατεύσει την κοινοτική βιομηχανία παραγωγής ηλεκτρονικών γραφομηχανών κατά της εφαρμογής πρακτικών ντάμπινγκ από τους ιάπωνες εξαγωγείς.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, υποστηρίχτηκε ιδιαίτερα, ότι το μέλλον του συνόλου της βιομηχανίας επιχειρησιακού εξοπλισμού και αυτοματισμών γραφείου δεν εξαρτάται τόσο από τη βιωσιμότητα της βιομηχανίας παραγωγής ηλεκτρονικών γραφομηχανών, όσο από τη βιωσιμότητα της βιομηχανίας υπολογιστών γραφείου.

Το επιχείρημα αυτό δεν είναι πειστικό. Οι κοινοτικές αρχές δεν πρόκειται να επηρεάσουν την έκβαση της εξέλιξης του θέματος που τίθεται, αν δηλαδή η ηλεκτρονική γραφομηχανή ή ο ηλεκτρονικός υπολογιστής θα είναι στο μέλλον το στοιχείο-κλειδί για τον εξοπλισμό επιχειρήσεων και αυτοματισμών γραφείου, θυσιάζοντας τους κοινοτικούς παραγωγούς ηλεκτρονικών γραφομηχανών.

(40) Υπήρξε, επίσης, ο ισχυρισμός ότι δεν θα ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας αν, μετά τα μέτρα αντιντάμπινγκ, αυξάνονταν οι τιμές των ηλεκτρονικών γραφομηχανών, με αποτέλεσμα υψηλότερες τιμές καταναλωτών και μικρότερο ανταγωνισμό στην κοινοτική αγορά.

Θα έπρεπε να σημειωθεί ότι το επιχείρημα αυτό δεν αναφέρθηκε από καταναλωτές αλλά από τους ιάπωνες εξαγωγείς και συνδεόμενους προς αυτούς εισαγωγείς.

Είναι αποδεκτό, ότι τα μέτρα αυτά μπορεί να προκαλέσουν αύξηση των τιμών, που, βραχυπρόθεσμα, θεωρείται μειονέκτημα για τον καταναλωτή. Εντούτοις, λόγω της έκτασης της ζημίας που προκαλούν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της σημασίας της κοινοτικής βιομηχανίας που ζημιώνεται, θεωρείται ότι, στην περίπτωση αυτή, το συμφέρον της Κοινότητας να διατηρήσει τη σταθερότητα της εν λόγω βιομηχανίας, αντισταθμίζει το συμφέρον των καταναλωτών. Επιπλέον, μακροπρόθεσμα, είναι προς το συμφέρον των καταναλωτών να έχουν βιώσιμη κοινοτική παραγωγή, η οποία θα είναι ανταγωνιστική και θα προσφέρει εναλλακτικές λύσεις στις εισαγωγές. Θεωρείται, επίσης, ότι τα προτεινόμενα μέτρα επιτρέπουν τον λειτουργικό ανταγωνισμό, ενώ συγχρόνως εξασφαλίζουν το ξεκίνημα με σωστή βάση.

(41) Μερικοί εξαγωγείς αξίωσαν να θεσπιστούν τα μέτρα σε σχέση με τον αποδοτικότερο κοινοτικό παραγωγό ή να μη ληφθεί υπόψη η κατάσταση του λιγότερο αποδοτικού παραγωγού. Οι απόψεις των εξαγωγέων για την αντίστοιχη αποδοτικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας ποικίλλουν· η εταιρεία που θεωρείται η περισσότερο αποδοτική από έναν εξαγωγέα θεωρείται ως η λιγότερο αποδοτική από έναν άλλο και γενικά δεν παρέχονται κριτήρια για την εκτίμηση της αποδοτικότητας. Στην πραγματικότητα είναι πάρα πολύ δύσκολο να μετρηθεί ακριβώς η αποδοτικότητα ή και η αποτελεσματικότητα των διαφόρων παραγωγών και να συγκριθούν μεταξύ τους καθώς και με αυτές των εξαγωγέων.

Επιπλέον, το Συμβούλιο δεν είναι πεπεισμένο ότι το κοινοτικό συμφέρον απαιτεί απαραίτητα να μη ληφθεί υπόψη η ειδική περίπτωση ενός κατ' ισχυρισμόν λιγότερο αποδοτικού παραγωγού όταν βρίσκεται ενώπιον αθέμιτων εμπορικών μεθόδων· το Συμβούλιο θεωρεί ότι, για τον υπολογισμό για την εξάλειψη της ζημίας, και οι τρεις κοινοτικοί παραγωγοί θα πρέπει να ληφθούν υπόψη και δεν θα πρέπει να παραλειφθεί ο κατ' ισχυρισμόν λιγότερο αποδοτικός επειδή μόνον τούτο αντικατοπτρίζει κατάλληλα το κοινοτικό συμφέρον.

(42) Με αυτές τις συνθήκες, η προστασία του συμφέροντος της Κοινότητας επιβάλλει την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας.

Θ. **Ανάληψη υποχρέωσης**

(43) Η Kyushu Matsushita Electric Co. Ltd (Matsushita) πρότεινε νέα ανάληψη υποχρέωσης σχετικά με τις μελλοντικές εξαγωγές της στην Κοινότητα.

Αυτή η ανάληψη υποχρέωσης εξετάζεται από την Επιτροπή, η οποία θα συμπληρώσει αργότερα την πρότασή της ως προς το σημείο αυτό.

Ι. **Δασμός**

(44) Εξετάστηκε αν ο δασμός πρέπει να είναι μικρότερος από τα οριστικά καθορισμένα περιθώρια ντάμπινγκ, αν αυτός ο χαμηλότερος δασμός είναι επαρκής για να εξαλειφθεί η ζημία. Επειδή δεν φαίνεται δικαιολογημένη η επιβολή δασμού ο οποίος θα επέτρεπε αυξήσεις των τιμών των κοινοτικών παραγωγών πάνω από τις τιμές-στόχους που αναφέρθηκαν στη σημείο 33, θεωρήθηκε σκόπιμο να περιοριστεί το ύψος των δασμών που θα επιβληθούν στα ποσοστά που καθορίζονται στο σημείο 36 τα οποία είναι επαρκή για να εξαλειφθεί η προκαλούμενη ζημία.

(45) Δεδομένων των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της περίπτωσης αυτής, ιδιαίτερα της ποικιλίας των τύπων και των επιμέρους τύπων οι οποίοι υφίστανται συχνές μεταβολές, θεωρήθηκε αναγκαίο να καθοριστεί ο δασμός αυτός κατ' αξία.

(46) Κανένα άλλο στοιχείο ως προς την ύπαρξη ζημίας δεν οδήγησε στο συμπέρασμα ότι το ύψος των δασμών αυτών δεν ήταν το κατάλληλο.

(47) Η Brother υποστήριξε ότι έπρεπε να επιβληθεί δασμός μόνον στην περίπτωση που οι εξαγωγές με συνθήκες ντάμπινγκ είχαν χρηματοδοτηθεί μέσω πωλήσεων στην εσωτερική αγορά. Εντούτοις, η θεωρία αυτή δεν συμβιβάζεται με την κοινοτική νομοθεσία και τους κανόνες της GATT και, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί.

(48) Κατά τη διάρκεια της έρευνας διαπιστώθηκε ότι, από τεχνική άποψη, είναι εύκολο να ενσωματωθεί ένας μηχανισμός υπολογισμού στις ηλεκτρονικές γραφομηχανές ο οποίος, αν και δεν θα αλλοίωνε το βασικό χαρακτήρα των μηχανών, θα μπρούσε να οδηγήσει στο ερώτημα αν τέτοιες μηχανές πρέπει να υπαχθούν στη διάκριση ex 84.51 A ή ex 84.52 B του Κοινού Δασμολογίου. Θεωρείται συνεπώς σκόπιμο να συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής του δασμού όλες οι ηλεκτρονικές γραφομηχανές που διασαφίζονται ως υπαγόμενες σε μία από τις προαναφερόμενες διακρίσεις.

(49) Ορισμένοι εξαγωγείς υποστήριξαν ότι ορισμένες μικρού μεγέθους ηλεκτρονικές γραφομηχανές πρέπει να εξαιρεθούν από την εφαρμογή του δασμού επειδή υπάγονται σε διαφορετική κατηγορία από εκείνη που παράγεται και έχει αποτελέσει αντικείμενο έρευνας στην Κοινότητα.

Η άποψη αυτή θεωρήθηκε βάσιμη και, κατά συνέπεια, πρέπει να συνταχθεί κατάλογος των τύπων που εξαιρούνται από την εφαρμογή του δασμού.

Κ. **Είσπραξη του προσωρινού δασμού**

(50) Τα ποσά που έχουν καταβληθεί ως εγγύηση συνεπεία της επιβολής των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ πρέπει να εισπραχθούν μέχρι το ανώτατο ποσό του οριστικού δασμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών με ενσωματωμένους ή όχι μηχανισμούς υπολογισμού που υπάγονται στις διακρίσεις ex 84.51 A ή ex 84.52 B του Κοινού Δασμολογίου, και αντιστοιχούν στους κώδικες NIMEXE 84.51-ex 12, ex 14, ex 19, ex 20 ή 84.52-ex 95, καταγωγής Ιαπωνίας.

2. Ο δασμός δεν επιβάλλεται στις ηλεκτρονικές γραφομηχανές με ενσωματωμένους ή όχι μηχανισμούς υπολογισμού που κατασκευάζονται από τη Nakajima All Co. Ltd.

3. Ο δασμός δεν επιβάλλεται στους ακόλουθους τύπους που κατασκευάζονται από τις παρακάτω επιχειρήσεις:

— Brother : EP 20, EP 22, EP 41, EP 44, TC 600,

— Canon : S 50 (Typestar 5), S 50 R (Typestar 5 R), S 60 (Typestar 6),

— Casio : CW 10, CW 20, CW 25,

— Silver Seiko : EXD 10, EXD 15.

4. Το ύψος του δασμού ορίζεται ως εξής, σε ποσοστό της καθαρής τιμής, «ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας», πριν από την επιβολή του δασμού:

Κατασκευαστής	*Ύψος δασμού αντιντάμπινγκ* %
— Brother Industries Ltd :	21
— Canon Inc :	35
— Sharp Corporation :	32
— Silver Seiko Ltd :	21
— TEC Tokyo Electric Co. Ltd :	21
— Tokyo Juki Industrial Co. Ltd :	17
— Towa Sankiden Corporation :	20
— Άλλες:	35

5. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, η «ηλεκτρονική γραφομηχανή» είναι μηχανή η οποία κινείται με μικροεπεξεργαστή ή μικροεπεξεργαστές και της οποίας οι σχετικές λειτουργίες ενεργοποιούνται, υλοποιούνται ή/και ελέγχονται μέσω προγραμμάτων λογικού. Η κύρια εφαρμογή της είναι εκτύπωση κειμένου, προερχομένου από ένα πληκτρολόγιο, παρόλο που μια ηλεκτρονική γραφομηχανή μπορεί να χρησιμοποιηθεί για συμπληρωματικές λειτουργίες (όπως υπολογισμούς, επικοινωνίες και αποθήκευση στοιχείων).

6. Εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για τους δασμούς.

Άρθρο 2

Τα ποσά που έχουν καταβληθεί ως εγγύηση συνεπεία της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3643/84 εισπράττονται οριστικά μέχρι το ύψος του επιβληθέντος υψηλότερου δασμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 19 Ιουνίου 1985.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. ANDREOTTI